

at skaffe det næste fix, alt andet bliver underordnet og ligegyldigt, når trangen melder sig. Så noget skal vi gøre som politikere og som samfund.

I Venstre er vi meget enige med regeringen i opprioriteringen af indsatsen for de allermost udsatte mennesker i vores samfund. I regeringens handlingsprogram »Det fælles ansvar« er der en lang række gode og fremadrettede initiativer, bl.a. forslaget om en garanti for social behandling for stofmisbrug og en ret til at vælge mellem offentlige og private godkendte behandlingstilbud.

En behandlingsgaranti på 14 dage vil sikre, at stofmisbrugere ikke mister motivationen til behandling på grund af langsom sagsbehandling i amterne. Stofmisbrugerens motivation er oftest af afgørende betydning for, om en behandling lykkes.

Venstre støtter på denne baggrund lovforslaget.

Jette Bergenholtz Baurup (S):

Socialdemokraterne er enige i målet, og vi støtter varmt dette forslag, som kommer en af de mest sårbare grupper i samfundet til gavn. Narkomaner, der er langt ude, som finder motivation for behandling, får nu garanti for behandling inden for 14 dage efter første henvendelse.

Vi hilser meget velkommen, at lovtæksten er så klar på dette område. Herved sikres, at den lange ventetid på et behandlingstilbud ikke vil betyde, at stofmisbrugerne mister motivationen, før tilbuddet træder i kraft.

Vi havde dog gerne set, at dette lovforslag også gjaldt unge under 18 år samt indsatte i fængslerne. Alligevel har vi et oprigtigt håb om, at denne lov kan være med til at hjælpe mange narkomaner ud af deres stofmisbrug.

Kritikerne kan anføre, at denne ordning kan komme til at blive en slags rekreation for narkomanerne. Jeg mener dog, at der under alle omstændigheder vil være tale om, at denne garanti højner kvaliteten for de misbrugere, som tager imod tilbuddet. Håbet og troen må så være, at de gennemfører behandlingen.

Der er nok ingen tvivl om, at de mest ressourcestærke narkomaner, der ikke har været inde i kriminalitet eller prostitution, og som har en uddannelse, har større chance for at gennemføre behandlingen i første forsøg end de allersvageste. Derfor må vi nok også være forberedt på, at der vil være nogle, som vil gøre brug af garantien flere gange, før vi ser en succes.

Denne ordning kommer til at koste penge; penge, som regeringen ikke i tilstrækkelig grad efter min opfattelse har afsat. Derfor må garantien også være regeringens ansvar og ikke kommunernes.

Vi har også en række spørgsmål til lovforslaget, som vi vil kigge nøje på under udvalgsarbejdet. Vi vil eksempelvis kigge på den problemstilling omkring ikrafttrædelse, som Amtsrådsforeningen påpeger i deres høringssvar.

Kl. 10.25

Det kan være vanskeligt at nå at oprette de nødvendige behandlingstilbud inden den 1. januar. Det kan også blive et problem at sikre den sociale og sundhedsmæssige udredning af faglig høj kvalitet inden for tidsfristen. Det håber jeg at vi kan finde en løsning på i udvalget.

Amtsrådsforeningen påpeger også, at der kan opstå problemer omkring valgfriheden, hvis stofmisbrugeren vælger et behandlingstilbud, der ikke passer til de problemer, vedkommende kan have ud over misbruget. For at undgå det må der være en meget grundig vejledning af stofmisbrugeren, og der vil ofte ligge et stort koordineringsarbejde mellem misbruger, amt, kommune og behandlingssted.

Det her er lidt et nøgleproblem for dette lovforslag, for det er utrolig vigtigt, at stofmisbrugeren føler, at han/hun selv er med i planlægningen. En tidligere narkoman, jeg har talt med, beskrev, hvordan medindflydelse blev til et medansvar, for at behandlingen kunne blive en succes. Derfor må vi i udvalget kigge på, hvordan den helt rigtige tanke om hurtig behandling kan udmøntes i praksis.

Det fremgår ikke klart af lovforslaget, om garantien også omfatter medicinsk behandling. Umiddelbart kunne det se ud, som om det udelukkende er social behandling, som er omfattet.

Vi må også kigge på, om der skal indføres et prisloft i forhold til brugernes frie valg, da man jo ellers kan frygte, at private institutioner skruer deres priser voldsomt op. Hvis vi ikke finder en form for løsning på denne problemstilling, risikerer vi, at økonomien løber helt løbsk i det her forslag.

Endelig kunne vi tænke os, at der blev indskrevet en revisionsklausul i loven, så vi får mulighed for at kigge på resultaterne af denne lov inden år 2005.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi støtter forslaget, og vi ser frem til et videre arbejde i udvalget, hvor vi forhåbentlig får afklarede nævnte problemstillinger.